

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-730-23(5)/16/BB

Warszawa, dnia 4 marca 2016 r.

DECYZJA DNR-2/41/2016

Na podstawie art. 138 § 2 w związku z art. 127 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 23) oraz art. 40j ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2014 r., poz. 1645 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania Daniela Skowronka prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PPHU SPRING Daniel Skowronek w Rzeszowie od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 15 stycznia 2016 r., nakładającej na ww. przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia opłaty za przeprowadzone badania laboratoryjne próbki podstawowej *spawarki inwertorowej GEPARD MMA LCD GSI 160 IGBT, kod EAN 5901812080981*, w kwocie 3 690,00 zł (trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt złotych), uchyla zaskarżoną decyzję w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie Delegatura w Ciechanowie u przedsiębiorcy Krzysztofa Pątkowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Krzysztof Pątkowski „TOMAX” Hurtownia Elektronarzędzi w Ciechanowie, stwierdzono w ofercie handlowej *spawarkę inwertorową GEPARD MMA LCD GSI 160 IGBT, kod EAN 5901812080981*.

Przedmiotowy wyrób to przenośna spawarka inwertorowa przeznaczona do spawania prądem stałym metodą MMA, wyposażona w elastyczny przewód zasilający zakończony wtyczką sieciową.

Jak ustalono, wskazany wyrób został wprowadzony do obrotu przez Daniela Skowronka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PPHU SPRING Daniel Skowronek w Rzeszowie, który zakupił spawarkę od TAIZHOU LEMIN WELDING EQUIPMENT CO. LTD.

W wyniku oględzin dokonanych przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie Delegatura w Ciechanowie stwierdzono umieszczenie na wyrobie znaku towarowego GEPARD oraz nazwy i danych adresowych importera na opakowaniu wyrobu (za wyjątkiem wskazania kraju pochodzenia). Nadto ustalono, iż na ww. spawarce brak było podstawowych informacji warunkujących bezpieczeństwo użytkowania tj. kombinacji symboli ostrzegawczych oznaczających „Ostrzeżenie! Przeczytać instrukcję obsługi”, a długość przewodu zasilającego wynosiła 140 cm zamiast wymaganych 200 cm. W związku z wątpliwościami, co do rozwiązań konstrukcyjnych wyrobu, próbkę przekazano do badań laboratoryjnych.

Badania przeprowadzone przez Laboratorium Badawcze Spawalnictwa Instytutu Spawalnictwa z siedzibą w Gliwicach (raport z badań nr U/104/15 z 25 czerwca 2015 r.) wykazały niezgodności przedmiotowego wyrobu z następującymi wymaganiami normy PN-EN 60974-1:2013-04 „*Sprzęt do spawania łukowego. Część 1: Spawalnicze źródła energii*”:

- pkt 6.3.2 normy, z uwagi na nieprawidłowo wykonaną izolację między uzwojeniami obwodu zasilania i spawania w transformatorze głównym, co stwarza zagrożenie porażenia prądem,
- pkt 10.5.2 normy, z uwagi na przekroczenie dopuszczalnej wartości napięcia 4V w czasie krótszym niż 4 minuty,
- pkt 10.9 i pkt 10.10 normy, z uwagi na nieprawidłowo dobrane podzespoły zastosowane do podłączenia sieci zasilającej (typ, średnica i długość przewodów zasilających oraz wtyczka przyłączeniowa), co powoduje przeciążenie i stwarza zagrożenie pożarowe w wyniku przegrzania przewodu zasilającego, wtyczki i gniazda, do którego spawarka będzie przyłączona,
- pkt 15.2 i 15.3 normy, z uwagi na brak danych umożliwiających identyfikację wyrobu, tj. danych producenta i znaku towarowego,
- pkt 15.4 normy, z uwagi na przekroczenie wymagania normy odchylenia maksymalnego prądu zasilania od danych podanych na tabliczce znamionowej, ponieważ maksymalny prąd zasilania wynosi 31,6 A i jest większy od

deklarowanego na tabliczce znamionowej 24,3 A o więcej niż dopuszczalne 10% oraz, z uwagi na przekroczenie wymagania normy odchylenia znamionowego, ponieważ maksymalny prąd spawania wynosi 142,3 A i jest mniejszy od deklarowanego 160 A, co stanowi o nieprawdziwości podstawowych informacji, których znajomość i przestrzeganie są warunkiem bezpieczeństwa użytkowania,

- pkt 16.3 normy, z uwagi na niespełnienie wymagań w zakresie dokładności wskazań prądu spawania,
- pkt 17.2 normy, z uwagi na brak czytelnego i trwałego oznakowania za pomocą kombinacji symboli ostrzegawczych oznaczających „Ostrzeżenie! Przeczytać instrukcję obsługi”.

Powyższe stanowiło o niezgodności *spawarki inwertorowej GEPARD MMA LCD GSI 160 IGBT*, kod EAN 5901812080981 z wymaganiami określonymi w § 5, § 6, § 7 ust. 1 Ministra Gospodarki z dnia 21 sierpnia 2007 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla sprzętu elektrycznego (Dz. U. z 2007 r., nr 155, poz. 1089), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

Pismem z dnia 18 grudnia 2015 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Daniela Skowronka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PPHU SPRING Daniel Skowronek w Rzeszowie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych przedmiotowego wyrobu. Przedsiębiorca został poinformowany o przysługującym mu prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, jednak z niego nie skorzystał.

Decyzją z dnia 15 stycznia 2016 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 40j ust. 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2014 r., poz. 1645 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o systemie oceny zgodności”, zobowiązał Daniela Skowronka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PPHU SPRING Daniel Skowronek w Rzeszowie (dalej: „strona”) do uiszczenia opłat związanych z przeprowadzonymi badaniami laboratoryjnymi *spawarki inwertorowej GEPARD MMA LCD GSI 160 IGBT*, kod EAN 5901812080981 wskazując, iż koszt przedmiotowych badań wynosi 3 690,00 zł.

W uzasadnieniu organ I instancji wskazał, że na podstawie negatywnych wyników badań laboratoryjnych przeprowadzonych w Instytucie Spawalnictwa w Gliwicach

stwierdzono, iż ww. wyrób nie spełnia wymagań określonych w § 5 , § 6, § 7 ust. 1 pkt 2 i § 7 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia i akta kontroli przekazano Prezesowi UOKiK, celem wszczęcia postępowania administracyjnego. Podniósł także, iż z uwagi na wycofanie przedmiotowego wyrobu z obrotu przez importera, Prezes UOKiK wydał w dniu 20 listopada 2015 r. decyzję umarzającą postępowanie administracyjne (znak DNR-2/264/2015). Odnosząc się do powyższych okoliczności oraz treści art. 40j ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności, który stanowi o konieczności poniesienia opłat związanych z badaniami przez osobę, która wprowadziła wyrób do obrotu lub oddała go do użytku, organ I instancji wskazał na zasadność zawiadomienia ww. przedsiębiorcy o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki przedmiotowej spawarki. Podkreślił, iż zastępca dyrektora Instytutu Spawalnictwa oraz kierownik Laboratorium Badawczego Spawalnictwa ustalili kwotę za wykonanie badania próbki wyrobu w wysokości 3 690,00 zł., czego konsekwencją było ustalenie przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wysokości należności pieniężnej jaką kontrolowany przedsiębiorca Daniel Skowronek, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą PPHU SPRING Daniel Skowronek w Rzeszowie obowiązany jest uiścić.

W dniu 1 lutego 2016 r. strona wniosła odwołanie od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 15 stycznia 2016 r. zarzucając wskazanemu rozstrzygnięciu naruszenie następujących przepisów prawa:

1. art. 40j ust. 1 i 2 ustawy o systemie oceny zgodności poprzez brak wykazania zasadności ponoszenia uzasadnionych kosztów badań w takiej wysokości, z uwzględnieniem rodzaju badanego wyrobu oraz stopnia skomplikowania i zakresu przeprowadzonych badań;
2. art. 7 w związku z art. 77 § 1, art. 78 § 1 i 2, art. 84 § 1 oraz art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 23), dalej: „k.p.a.” poprzez:
 - a) brak wyczerpującego, rzetelnego i wszechstronnego rozpatrzenia materiału sprawy, co doprowadziło do poczynienia dowolnych i nieuprawnionych ustaleń faktycznych,
 - b) interpretację wątpliwości co do stanu faktycznego sprawy na niekorzyść strony skarżącej, co stanowiło oczywiste naruszenie zasady pierwszeństwa słusznego interesu strony,

3. art. 107 § 3 k.p.a. poprzez brak precyzyjnego wyjaśnienia podstawy prawnej i faktycznej decyzji, co uniemożliwia właściwe zapoznanie się z motywami działania organu I instancji, zrozumienie ich, a w rezultacie ustosunkowanie w sposób rzeczowy i wyczerpujący.

W ocenie strony, organ I instancji nie wykazał należytej zasadności ponoszenia tak wysokich kosztów badań, a stwierdzenie braku należytych oznaczeń na wyrobie mogło zostać ustalone przez organ administracyjny i nie wymagało zasięgnięcia kosztownej opinii instytutu badawczego. W opinii strony, kwota objęta żądaniem zapłaty zdecydowanie przekracza uzasadnione koszty badania wyrobu w zakresie jego niezgodności, zwłaszcza w odniesieniu do niskiej wartości wyrobu oraz poniesionych przez stronę kosztów wycofania przedmiotowej spawarki z obrotu i powiadomienia konsumentów o niezgodnościach w prasie ogólnopolskiej.

Zważywszy na wskazane argumenty, strona wniosła o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji, ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania prowadzonego przez organ I instancji.

Pismem z dnia 15 lutego 2016 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zawiadomił Daniela Skowronka prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PPHU SPRING Daniel Skowronek w Rzeszowie, że zgodnie z art. 10 k.p.a. organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Z przedmiotowych uprawnień strona nie skorzystała.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Stosownie do brzmienia art. 40j ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności, w przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia zasadniczych lub szczegółowych wymagań, opłaty związane z badaniami ponosi osoba, która wprowadziła wyrób do obrotu lub oddała go do użytku, zaś opłaty te organ wyspecjalizowany ustala na podstawie uzasadnionych kosztów badań, z uwzględnieniem rodzaju badanego wyrobu oraz stopnia skomplikowania i zakresu przeprowadzonych badań (art. 40j ust. 2 ww. ustawy).

Z zapisów protokołu kontroli przeprowadzonej w dniach 27 maja – 8 czerwca 2015 r. wynika, że inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie

Delegatura w Ciechanowie poddali *spawarkę inwertorową GEPARD MMA LCD GSI 160 IGBT, kod EAN 5901812080981* oględzinom i dokonali sprawdzenia jej oznakowania stwierdzając nieprawidłowości w tym zakresie (brak symboli ostrzegawczych, brak wskazania kraju pochodzenia na opakowaniu wyrobu, zbyt krótki przewód zasilający).

Badania laboratoryjne wykazały również, że ww. wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań określonych w § 5 rozporządzenia w zakresie oznakowania, z uwagi na brak wymaganego oznakowania w postaci kombinacji symboli ostrzegawczych oznaczających „Ostrzeżenie! Przeczytać instrukcję obsługi” (ust. 1) oraz brak na sprzęcie elektrycznym nazwy producenta lub znaku towarowego (ust. 2). Stwierdzono również, że podstawowe informacje w zakresie wskazania maksymalnego prądu zasilania, prądu spawania i dokładności wskazań prądu spawania nie są zgodne ze stanem faktycznym. Ponadto, wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań zawartych w § 6 oraz § 7 rozporządzenia, ze względu na nieprawidłowo wykonaną izolację między uzwojeniami obwodu zasilania i spawania w transformatorze głównym, przekroczenie dopuszczalnej wartości spadku napięcia, nadpalenie się izolacji przewodu ochronnego oraz nieprawidłowo dobrane podzespoły zastosowane do podłączenia sieci zasilającej (typ, średnica i długość przewodów zasilających oraz wtyczka przyłączeniowa).

Powyższy dokument zawiera informację, iż zakres badań zleconych przez Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Warszawie Delegatura w Ciechanowie obejmował wybrane badania według wskazanych pkt normy PN-EN 60974-1:2013-04 „*Sprzęt do spawania łukowego. Część 1: Spawalnicze źródła energii*”, m.in. pkt 15 tabliczka znamionowa i pkt 17.2 znakowanie. Rozstrzygnięcia wymaga zasadność przeprowadzenia badań laboratoryjnych w zakresie spełniania przez wyrób wymagań zawartych w § 5 rozporządzenia, w sytuacji gdy już na etapie kontroli inspektorzy WIIH stwierdzili brak informacji warunkujących bezpieczne użytkowanie.

Wyjaśnić należałoby także kwestię zlecenia przeprowadzenia badań laboratoryjnych obejmujących sprawdzenie treści zamieszczonych na tabliczce znamionowej, np. dotyczących identyfikacji producenta (§ 5 ust. 1 rozporządzenia), ponieważ nieprawidłowości w tym zakresie mogły zostać stwierdzone na etapie oględzin.

Zważywszy, że część wyników badań laboratoryjnych w zakresie oznakowania pokrywa się z ustaleniami inspektorów w toku kontroli, wyjaśnienia wymaga czy Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej obciążając stroną kosztami przeprowadzonych

badania, winien te okoliczności uwzględnić. W świetle art. 40j ust. 2 ustawy o systemie oceny zgodności opłaty za badania ustala się na podstawie uzasadnionych kosztów badań, z uwzględnieniem rodzaju badanego wyrobu, stopnia skomplikowania i zakresu przeprowadzonych badań. Przy ustalaniu wysokości opłaty dla strony, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej powinien rozstrzygnąć czy uwzględnić wskazane przesłanki i obciążyć stronę tylko kosztami badań, które wykazały niezgodności i których nie można było ustalić na podstawie przeprowadzonych oględzin, czy też całą kwotą wynikającą z faktury FWP/0789/06/15 z dnia 30 czerwca 2015 r.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej określając należność za badania w kwocie 3 690 zł powinien odnieść się do dokumentu, który stanowił podstawę ustalenia przedmiotowej opłaty i wykazać zasadność jej naliczenia. Zgodnie z zapisem umieszczonym na znajdującej się w aktach sprawy fakturze FWP/0789/06/15 z dnia 30 czerwca 2015 r. wystawionej przez Instytut Spawalnictwa w Gliwicach, kwota 3 690 zł dotyczy *raportu z badań spawarki inwertorowej nr U/104/15*. Z przedłożonego dokumentu wynika więc, że przedmiotowa kwota jest kosztem wydania raportu, a nie kosztem badań przeprowadzonych przez laboratorium.

Przeprowadzając ponowne postępowanie wyjaśniające, organ I instancji winien zatem uzyskać dokument określający jednoznacznie przedmiot usługi (badania laboratoryjne), ze wskazaniem kosztów badania poszczególnych punktów normy, by możliwe było ustalenie wysokości zobowiązania strony.

W opinii Prezesa UOKiK, zasadne wydaje się także wskazanie przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w oparciu o jakie kryteria, dokonano wyboru jednostki badawczej, której zlecono przeprowadzenie badań laboratoryjnych.

Organ I instancji winien również odnieść się do twierdzeń strony, dotyczących poczynienia dowolnych ustaleń faktycznych oraz interpretacji wątpliwości na niekorzyść skarżącej. Przedmiotową kwestię należałoby wyjaśnić w przeprowadzonym postępowaniu, zapewniając stronie możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes UOKiK zwraca ponadto uwagę na dyspozycję art. 107 § 1 k.p.a., zgodnie z którym decyzja powinna zawierać oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do

wydania decyzji (...). Zaś § 3 ww. przepisu stanowi, iż uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Decyzja Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej winna zatem czynić zadość przywołanym przepisom prawa.

Rozstrzygnięcie, określane mianem „osnowy” decyzji powinno być sformułowane w sposób jasny i precyzyjny, a nie pośrednio wynikać z uzasadnienia decyzji (wyrok NSA z 30.06.1998 r., i SA/Łd 1478/96 niepubl.). W tym kontekście, w rozstrzygnięciu należałoby zawrzeć określenie roli przedsiębiorcy w obrocie wyrobem, ale również jasno wskazać, do uiszczenia w jakiej wysokości opłaty zobowiązany jest ww. przedsiębiorca. Istotą rozstrzygnięcia powinien być jednoznacznie wyrażony obowiązek uiszczenia opłaty związanej z badaniem wyrobu.

W uzasadnieniu faktycznym natomiast, należy przywołać fakty i dowody, które legły u podstaw wydania decyzji. Zważywszy, że między uzasadnieniem faktycznym a rozstrzygnięciem istnieć musi zgodność i logiczny związek, z uzasadnienia decyzji winien wynikać bezpośredni związek między stwierdzeniem niezgodności ww. wyrobu z wymaganiami rozporządzenia a koniecznością poniesienia opłaty za badania przez podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie wyrobu do obrotu. Organ powinien wykazać, iż opłata została ustalona na podstawie uzasadnionych kosztów badań. Nadto, zdaniem Prezesa UOKiK, w decyzji nie mogą znaleźć się niespójności i wady formalne, polegające na błędnym określeniu Daniela Skowronka prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PPHU SPRING Daniel Skowronek w Rzeszowie mianem kontrolowanego przedsiębiorcy, jak również na przywołaniu tylko części naruszonych przepisów, wskazujących na niespełnianie przez zakwestionowaną spawarkę zasadniczych wymagań rozporządzenia.

Mając na uwadze wskazane powyżej uchybienia, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, iż istnieją uzasadnione przesłanki do uchylenia w całości decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 15 stycznia 2016 r. i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, w celu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w zakresie określenia uzasadnionych kosztów badań laboratoryjnych, uzyskania stanowiska strony oraz uwzględnienia uwag dotyczących treści zaskarżonej decyzji.

Przepis art. 138 § 2 k.p.a. stanowi, że organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Zważywszy na powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.) przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu niniejszej decyzji.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
WICEPREZES
Dorota Karczewska